

ԴԱՅ է Զանգը՝ զարթուցիչ, արշալոյս
աւետող. «Երկիր»ն իր արձագանքը կ'ընդու-
նի: Ահա նոր թերթ մը՝ հաւասար նախորդին
իր ուղղութեամբ. զերպանց՝ իր գրական բո-
վանդակութեամբը: Անարտինան, յուսախար ի-
րականէն, բանաստեղծութեան աշխարհը կը վերա-
դառնայ: Հանգամանքները կը ներեն երգել այն՝ ինչ որ
ըիչ առաջ, պատմել միայն կարելի էր:

Ամէն առարկայի գին մը նշանակուած է. փառքին միայն ոչ: Ազգը,
սիրայօժար, բայց առանց հատուցման, կ'ընդունի պատիւը՝ իր գրագէտ-
ներէն. հառաջներ կ'արձակուին այն հեղինակներուն վրայ, որ թշուառ մեռած են.

ոշ ոք կը խորհի անոնց վրայ՝ որ այդ գրութեան մէջ կ'ապրին . որքան կոտակներ « մատենաղարաններ »ու կառուցման համար . զրբերը բաղդաւոր են ցան իրենց հեղինակները . զրագէտը , արդարութեան զգացմամբ տողորուած , կեանը անոր յաղթանակին նուփրած , զոհը կ'ըլլայ ամենէն ցնցող անիրաւութեան :

Լէօն , հանրածանօթ Լէօն , ամէն հայ ընթերցողի բարեկամը , հիւանդ , տասնապաներէ շրջապատուած , կը ստիպուի իր դառնութիւնը լսեցնել « Երկիր »ի մէջ : Վազը թերեւս ուրիշ զրագէտ մը ընդարձակ հատորներ նուփրէ Լէօյի վիպական , պատմական , հրապարակախօսական գործունէութեան՝ մալով , ինցն ալ , լքեալ ու տագնապալից դրութեան մէջ :

Ուրախալի է սակայն որ Ա. Քարահրար ձեռք առած է ազնիւ միջոցներ՝ ընձեռելու համար իր վաղեմի բարեկամին բարոյական և նիւթական այն սփոփանըը , որ զինըը պիտի վերադարձնէ « Մշակ »ի աշխատակցութեան : Աւելի ցան երբէք , մեծ է այս թերթի ազդեցութիւնը ժողովրդացան վրայ . 4000էն 8000ի բարձրացած է իր ընթերցողներու թիւը . մեծագոյն է հետեւարար , նաեւ իր պատասխանառուութեան ծանրութիւնը . Լէօ կը փափազի որ խմբազրական ժողովէ մը կառավարուի ան . այս առաջարկը արդէն ընդունուած է , և « Մշակ »ի առաջնորդող յօդուածները կը հրատարակուին յետ խորհրդակցութեան մը՝ ընդ մէջ Քալանթարի , Մարկոսեանի և Հ . Առաքելեանի :

Դաղրած են Սուսասաննի նոր խօսքեր , և Եղիստոսի Կրակ թերթը , վերջնամիակ թիւով մը լոյս տեսնալէ յետոյ :

Ի՞նած են ի կովկաս Երկրի ճայնը , Զարկ , Աշխատանք և այլ նոր թերթեր ,

Ուսուցութիւնը , իր նպատակովն այնցան վաեմ , մեր մէջ արհամարհելի արուեստ մը նկատուած է . գնահատողներուն յանցանըը չէ միայն , այլ արուեստը գործադրուածներուն՝ որ չեն ունեցած միշտ գիտակցութիւնը՝ իրենց պաշտաման , Մեծագոյն պատճառը , սակայն , է գասակար-

գային ինդիրը . հայ ուսուցիչը , յանախ , աղքատ զասուն կը պատկանի : ՈՒէպէտ ընկերական հանգամանցներն են որ ուսուցչութեան պիտի ընծայեն լւաւագոյն պայման մը և արդարագոյն զնահատում , բայց արուեստակիցներու գործակցութիւնը , ծանօթութիւն՝ կրթական նոր դրութեանց հետ կարող պիտի ըլլան զգակի բարեկուխութիւն մ'յառաջ բերել : Եւ ահա այս նպատակով է որ Պարկարիոյ հայ ուսուցչական միուրիւնը՝ կը սկսի հրատարակել նոր անսամբերթ մը՝ ինանդիրայ անուամբ : Կը բովանդակէ օգտակար յօդուածներ զրպացական առողջապահութեան , ուսուցման եղանակի , ուսուցիչներու բնտրութեան մասին :

Երիվանեցատիք՝ « Պատուի համար » և Ետերի « Ճամրու վրայ » թատրերգութիւնները՝ արժանացած են Դրամատիկական ընկերութեան կէս մրցանակին (70 բուրժ) : Պօլսոյ զրական նորութիւնն է Արեւելք . հին անուան մը տակ՝ նոր օրագիր մ'է որ կ'ունենանք :

Բաւական է , Պօլսոյ մէջ , այժմէութիւն մը հրապարակ հանել . հասարակաց բովանդակութիւն մ'է որ կը տրուի լրազիրներուն . Ըլլայ Ջրաքեանի « Խնորդն » կամ Ենովը Արմէնի « պատմուածեցները » , « Քառաձայն երգեցողութիւնն » կամ « Քահանայից կրկնամուսնութիւնն » , ինդիրը շըրջան կ'ընէ թերթէ թերթ , բանակուրի և մրցանցի ոգեւորութիւնը բորբոքելով :

Նիկողայոս Զիրողյան կը նուազէ , եռանդեամբ , « Վերածնութեան մեղեղիներ » . անոնց մեծագոյն մասը՝ սովորած է նա օտար երգիներէ . կան նաեւ անձնական ներշնչումներ : Լաւագոյն պիտի ըլլար « Վերածնութեան ձատեր » անուանել զանոնք . բանաստեղծական արժէըը յանախոչինչ է , թէպէտ դիւցազներու և աշխատող ժողովրդական հրաբարախ հոգիները , որոնցմէ շրջապատուած կը զգայ ինցքինքն ընթերցողը , հաճոյական ընկերութիւն մը կ'ընեն իրեն :